

struktur der unteren Prämolaren und Molaren" (1917-1920), welke hij onder leiding van zijn leermeester BOLK bewerkte.

Wie intussen mocht menen dat de collectie uitsluitend mogelijkheden biedt tot het verrichten van onderzoekingen op het gebied van de normale, resp. de pathologische anatomie van het gebit, onderschat er stellig het belang van. Dr. DE JONGE is zich bij de aanvaarding van zijn nieuwe werkkring dan ook terdege bewust, dat hier een ruim arbeidsterrein braak ligt voor hen, die zich willen verdiepen in biologische problemen met betrekking tot de klinisch-tandheelkundige vakken, met name de prothetische tandheelkunde en de orthodontie.

Het is dus zeer te hopen, dat in de naaste toekomst velen zich geroepen zullen voelen, om van hun daadwerkelijke belangstelling in deze voor de tandheelkunde zo belangrijke verzameling blijk te geven. Zij zullen zich daarbij moeilijk een geestdriftiger en deskundiger bevorderaar van hun wetenschappelijke ambities kunnen wensen dan de nieuwbenoemde conservator!

V.

UNIVERSITEITSDAG TE UTRECHT OP 21 MAART 1959

Het programma voor de Universiteitsdag te Utrecht is ditmaal gesteld in het teken van de verschijning 100 jaar geleden van CH. R. DARWIN'S beroemd geworden boek „On the Origin of Species by Means of Natural Selection" en luidt als volgt:

10.00 u. Dr. J. HUIZINGA	- Mens en evolutie.
10.45 u. Prof. dr. R. H. DE WAARD	- Ioniserende stralen gangmakers van evolutie?
11.30 u. Prof. dr. H. C. RÜMKE	- Betekenis van de evolutieleer voor de ontwikkeling van de psychiatrie.
14.00 u. Prof. R. W. BROEKMAN	- De evolutie van het kaakstelsel.
14.45 u. Prof. dr. K. C. WINKLER	- Selectie van resistente bacteriën en verzwakte mensen door chemotherapeutica.

De voordrachten worden gehouden in de collegezaal van het Physiologisch Laboratorium, Vondellaan 24.

BINNENLAND

OUD-LECTOR B. R. BAKKER, 50 JAAR TANDARTS

Op 29 januari 1909 verwierf B. R. BAKKER de tandheelkundige bevoegdheid. Na aanvankelijk in Delft te hebben gestudeerd, koos hij de tandheelkunde als studierichting. Deze „omzwaai" zou voor die tandheelkunde grote gevolgen hebben. Een lange reeks van jaren was BAKKER één der groten onder de collegae. In 1912 werd hij lector aan de R.U. te Utrecht in de theoretische protheseleer, de propaedeutische prothesetechniek en de materia technica met inbegrip van de metallurgie. Hij ontleende er een lange reeks publicaties aan, activiteit, die zijn erkenning vond in de uitreiking aan hem van de Dr. Th. DENTZ-medaille in 1934.

Ook op het verenigingsleven drukte BAKKER mee zijn stempel. Reeds in zijn studententijd was hij voorzitter van de T.S.V. John Tomes. In 1914 is hij één der leden van de

commissie, die de oprichting van de Ned. Mij tot bev. der Tandheelkunde voorbereidt, waarvan hij van 1926—1930 voorzitter zou worden. Van het T.v.T. was hij van 1917—1921 hoofdredacteur.

Is het verwonderlijk, dat een zo actief man zich ook in de politiek begaf? Van 1919—1923 was hij lid van de Utrechtse Gemeenteraad voor de SDAP en tevens fractievoorzitter. En juist het lidmaatschap van deze partij in die tijd wijst erop, dat BAKKER een militante figuur is.

Zonder zich om de mening van anderen te bekommeren, gaat hij zijn weg: rechtlijnig. Een zodanige instelling doet iemand veel vrienden krijgen, maar eveneens is het maken van tegenstanders, die soms vijanden worden, nauwelijks te voorkomen. Zo is het ook BAKKER vergaan. Waar evenwel weinigen in soortgelijke omstandigheden op kunnen bogen is het feit, dat zowel vriend als tegenstander altijd weer onder de bekoering kwamen van zijn zeer persoonlijke charme.

Schrijver dezes voelt zich nog op een heel andere wijze met BAKKER verbonden, omdat hij hem ziet als zijn leermeester op het gebied van de totale prothese. Eigenlijk merkwaardig, BAKKER, die geen clinicus was in die zin, dat hij onderwijs gaf in de kliniek der prothese, heeft bij velen de liefde voor dit onderdeel van de tandheelkunde gewekt op een zodanige wijze, dat deze onverflauwd is blijven bestaan gedurende hun hele tandheelkundige loopbaan.

Velen hebben het betreurd, dat BAKKER gemeend heeft zich in 1945 uit het gehele tandheelkundige verenigingsleven te moeten terugtrekken. Zijn vrienden weten, dat hij zich daarna op sociaal gebied met evenveel verve heeft bewogen als daarvoor in de tandheelkunde. Ook verdere voortzetting van deze activiteit zij hem met zijn vrouw bij deze toegewenst.

J. G. v. D. VEN

N. G. GEELKERKEN 40 JAAR TANDARTS

Op 21 februari 1919 veroverde GEELKERKEN zijn tandartsdiploma. Het is mij een behoefte een enkel woord te wijden aan het veertigjarig jubileum van deze sympathieke collega. Hoewel in Utrecht geboren is de jubilaris al spoedig een bekende figuur in Amsterdam geworden, aan welke stad hij zijn liefde heeft verpand. Een populariteit die hij reeds vroeg na de eeuwwisseling o.a. in sportkringen veroverde. Zijn liefde voor de tandheelkunde kwam eerst laat tot bloei, zijn belangstelling voor het Amsterdamse verenigingsleven nóg later. Maar wie het genoeg heeft met zijn praktijk-resultaten te worden geconfronteerd erkent onmiddellijk in hem een integere collega, begenadigd met een vaardigheid en een gewetensvol plichtsgevoel, die hem in de bovenste categorie hebben gebracht. Geen „gemakkelijke” figuur, die recht door zee, zonder scrupules, voor zijn mening uitkomt. Maar uitermate gewaardeerd door allen die het genoeg hebben hem nader te leren kennen. Het is dan ook door deze bijzondere eigenschappen, dat men hem riep tot de collegiale rechtspraak. Vele jaren reeds heeft hij getoond, als voorzitter van de Afdelingsraad „the right man on the right place” te zijn, met alom erkend gezag. Wij zijn hem daarvoor grote dank verschuldigd en hopen van harte dat het hem nog vele jaren vergund moge zijn op zijn bijzondere wijze door te gaan, het vak, dat hij liefheeft ten zegen, de jongere generatie ten voorbeeld.

MARGADANT

In de Verslagen en Mededelingen betreffende de Volksgezondheid, uitgegeven in oktober j.l. is tevens opgenomen het Verslag van de Ziekenfondsraad over 1957. Aan het afzonderlijk uitgegeven verslag, waarvan de redactie een exemplaar gewerd, wordt het volgende ontleend, voor zover het tandheelkundige aangelegenheden betreft.

Omtrent de toenemende moeilijkheden met betrekking tot een definitieve honoreringsregeling kwam, zo vermeldt het verslag, half maart 1957 vast te staan dat partijen niet tot overeenstemming konden geraken. Er wordt vervolgens een overzicht gegeven van de stappen, die werden gedaan om een conflict te voorkomen, hetgeen op 1 april tot opschorting van de behandeling der ziekenfondsverzekerden leidde.

Hierna werden op 2 augustus de wederzijdse gerezen moeilijkheden voorgelegd aan een commissie van bindend advies, waarna op 4 september d.a.v. de tandheelkundige hulpverlening voor rekening van de ziekenfondsen werd hervat. Begin november heeft de commissie doen weten wat zij met betrekking tot de honorering in ziekenfondsverband juist en billijk achtte en waarbij de commissie, evenals de Ziekenfondsraad, tot de overtuiging kwam dat de verzekerden geen rechten konden doen gelden, noch worden toegekend voor de in de contractloze periode ingeroepen tandheelkundige hulp.

Voorts wordt aandacht gewijd aan de afwijkende standpunten ten deze, ingenomen door de algemene ziekenfondsen te Alkmaar, Den Helder, Bergen op Zoom, Eindhoven en 's-Hertogenbosch, waarover de Ziekenfondsraad haar afwijkend oordeel heeft kenbaar gemaakt.

In verband met het uittreden van de Bond van R.K. Ziekenfondsen uit het algemeen bestuur van de T.C.I. heeft de Raad uit zijn midden een kleine commissie benoemd ter bemiddeling. Pas aan het einde van het verslagjaar werd met het T.C.I. een bespreking gehouden, waarbij werd vernomen dat, naar het oordeel van laatstgenoemd instituut, een reorganisatie in voorbereiding was, welke tot een oplossing van de moeilijkheden zou kunnen leiden. Het resultaat hiervan zou worden afgewacht alvorens verdere stappen te ondernemen.

Een en ander heeft ertoe geleid dat bij deze R.K. fondsen machtigingen voor bijzondere verrichtingen zijn afgegeven zonder het daartoe vereiste advies van de controlerend tandarts. De Bond had wel getracht een eigen controlerend tandarts in vaste dienst aan te stellen, maar was daar in 1957 niet in geslaagd.

Ten aanzien van het A.T.Z. te Amsterdam wordt medegedeeld dat deze vereniging in 1957 met de Maatschappij niet tot overeenstemming is kunnen geraken. Zij heeft toen getracht op eigen kracht met name de bestaande wachtlijsten te verminderen. Een van de maatregelen bestond in het geven van een toeslag op het honorarium, aan de hand van het aantal prestaties per tijdseenheid en per verrichting, waarvan op een toename van het aantal verrichtingen werd gehoopt. Wel viel aanvankelijk een beduidende teruggang van de wachtlijsten te constateren; het was echter niet na te gaan of en zo ja, in welke mate het tandartsenconflict op een blijvende vermindering van invloed is geweest.

Het aantal wettelijk en vrijwillig verzekerden bedroeg eind 1957 resp. 5.521.000 (v.j. 6.017.900) en 1.876.000 (v.j. 1.987.000). De daling van eerstgenoemde groep was voornamelijk een gevolg van de overgang naar die der vrijwillige verzekering; die van de tweede sproot voort uit de controle op de inkomensgrens. Het totale aantal verzekerden maakte op 31 december 1957 derhalve 72,5% van de bevolking uit tegen 73,1% in 1956 en 73,7 in 1955. In deze getallen zijn niet begrepen de verzekerden van het Algemeen Mijnerwerkersfonds, ten getale van 91.893; worden deze erbij geteld dan beliep op

genoemde datum het percentage verzekerden 74,2. Hierbij zijn dan nog niet meegeteld de verzekerden door middel van ziektekostenregelingen voor ambtenaren (I.Z.A., I.Z.R. en de Geneeskundige Verzorging Politie)

Voor wat de verrichtingen betreft blijkt uit de bijgevoegde tabellen dat in 1956 het aantal extracties per 1000 verzekerden, vergeleken bij voorafgaande jaren, was gedaald en het aantal vullingen was gestegen. Zo werden in 1956 per 1000 verplicht-verzekerden en per 1000 vrijwillig verzekerden resp. 272 en 236 extracties verricht, tegenover in 1954 resp. 293 en 254. Het aantal vullingen beliep voor beide categorieën resp. 430 en 434 tegen in 1954 resp. 382 en 390. Het aantal wortelkanaalbehandelingen nam iets toe tot resp. 13,8 en 13,6 (1954 resp. 13,2 en 13,1). Het aantal protheses (volledig, half en partieel) steeg bij de verplicht-verzekerden van 23,7 per 1000 in 1954 tot 25 in 1956 en bij de vrijwillig-verzekerden van 25 per duizend tot 25,4 in 1956.

Uit de aantallen extracties en vullingen per 100 nieuw gesaneerden blijkt dat voor sanering gemiddeld nodig waren 2 à 3 vullingen en per twee gesaneerden één extractie. Uit deze cijfers blijkt dat de groep, die zich laat saneren, doorgaans geen opvallend verwaarloosd gebit vertoont. Onder deze gesaneerden komen vermoedelijk ook veel verzekerden voor die hun sanering hadden laten verlopen en zich daarna opnieuw hebben laten saneren. Bij de niet-gesaneerden overwogen de extracties, nl. resp. 195 en 156 per duizend verzekerden tegen resp. 19,8 en 18,3 vullingen, tegen bij de gesaneerden gemiddeld 49 extracties tegen 432 vullingen.

Beschikbare getallen, aangevuld met globale ramingen, wijzen uit dat een vrij groot deel van het aantal gesaneerden, naar schatting niet minder dan 20%, in de loop van een jaar de status van gesaneerde verliest. Hieruit blijkt, aldus het Verslag, dat het bezit van een gesaneerd gebit nog niet die waardering geniet welke het verdient. Per gesaneerde zijn per jaar voor het gesaneerd houden, twee vullingen nodig en eens in de vier jaar een extractie.

Uit de stijging van het aantal vullingen bij gesaneerden mag voorts worden afgeleid dat het aantal gesaneerden voor 1956 op bijna 22% van het totale aantal verzekerden kan worden geschat. Voor 1955 beliep dit bij de verplicht-verzekerden 20% en 21% bij de vrijwillig-verzekerden. Een en ander is berekend met inbegrip van zuigelingen en tandelozen (prothesedragers).

De kosten van de tandheelkundige hulp bedroegen voor extracties per verzekerde *f*0,45, voor vullingen *f*2,16, voor pulpabehandelingen *f*0,07 en voor protethische hulp *f*0,71. De totale kosten per verzekerde bedroegen per verplicht-verzekerde *f*3,40 en per vrijwillig-verzekerde *f*3,36. Ten opzichte van het voorafgegane jaar betekende dit een stijging van *f*0,12 resp. *f*0,10.

De schooltandverzorging vorderde een bijdrage van *f*0,25 per verzekerde tegen in 1955 *f*0,20, een gevolg van de verhoogde bijdrage.

De totale uitgaven voor de verzekering hebben in 1957 voor de verplichte verzekering *f*337,6 miljoen belopen (meer dan in 1956: 27 miljoen) en voor de vrijwillige verzekering 110 miljoen (+ 7,2 miljoen). In totaal derhalve *f*447,6 miljoen. Voor de tandheelkundige verzorging werd hiervan uitgegeven voor de verplicht-verzekerden 23 miljoen (+ *f*1,77 miljoen) en voor de vrijwillig-verzekerden *f*7,4 miljoen (+ 0,48 miljoen). Totaal: 30,4 miljoen, zijnde 6,8% van de algehele kosten der sociale voorziening.

Ten slotte blijkt nog uit de bijgevoegde tabellen dat de tandheelkundige uitgaven per verzekerde (vp. en vw.) het laagst waren in Limburg (*f*2,81 resp. *f*2,81) en het hoogst in Utrecht (*f*4,65, resp. *f*4,47), bij een gemiddelde voor het gehele land van resp. *f*3,72 en *f*3,85.

B.

Over bovenstaand onderwerp lezen wij in het Jaarverslag van de Nederlandsche Centrale Organisatie voor Toegepast-Natuurwetenschappelijk Onderzoek over 1957, in verband met het aan de gang zijnde onderzoek Tiel-Culemborg de navolgende mededeling.

Bij elk onderzoek omtrent het effect van profylactische of therapeutische maatregelen is het van het grootste belang de beschikking te hebben over een goed vergelijkbare proef- en controlegroep, die overigens in zo weinig mogelijk opzichten van elkaar mogen verschillen. Het onderzoek omtrent de fluoridering van het drinkwater op het voorkómen van tandcariës worde hier besproken om te wijzen op drie verschillende methoden, waarmede men in het kader van het onderzoek, het vraagstuk van de vergelijkbare controlegroep heeft trachten op te lossen. De gekozen oplossing hangt met de grootte van de groep samen.

a. Sedert een aantal jaren wordt aan het drinkwater te Tiel systematisch fluor toegevoegd, terwijl als controlegemeente Culemborg fungeert, welke beide gemeenten in dit opzicht vergelijkbaar zijn door de aard van het drinkwater en de sociologische samenstelling van de bevolking. Regelmatig worden nu in beide plaatsen gelijke, door een a-selectieve steekproef verkregen aantallen jongens en meisjes van steeds dezelfde leeftijdsklassen op het voorkómen van cariës onderzocht, zowel klinisch naar de aanwezigheid van occlusale cariës als röntgenologisch naar de proximale cariës (waarvoor 10 röntgenfoto's per kind worden gemaakt). Tot nu toe verkregen gegevens leveren een sterke aanwijzing voor een gunstig effect van de fluoridering; er zullen echter nog verscheidene herhalingsonderzoekingen nodig zijn.

b. Op een andere wijze is het formeren van een controlegroep geschied bij een proef met natrium-laurylsarcosinaat bevattende tandpasta. Hiertoe werd een experiment verricht met een aantal jongens verdeeld over drie internaten. Daar de voeding in deze drie inrichtingen natuurlijk niet volkomen gelijk is, werden binnen elk internaat paren geformeerd door telkens één jongen uit de controlegroep te kiezen, die in september 1955 in zoveel mogelijk opzichten gelijk waren (leeftijd, aantal elementen, aantal en plaats van de cariës enz.). Op deze wijze wordt uiteindelijk voor de proef beschikt over twee groepen van 86 jongens. Dit aantal is weliswaar klein, maar heeft het grote voordeel dat de beide groepen voldoende vergelijkbaar zijn. Het uitwerken van de resultaten van deze proef zal in 1958 plaats vinden.

c. Weer anders is het vraagstuk benaderd bij een onderzoek omtrent de invloed van lokale applicatie van fluoride, waartoe een 4% tinfluoride-oplossing tweemaal per jaar na een goede reiniging, op de tanden en kiezen werd gebracht. Hier werd de oplossing van het probleem van een betrouwbare controlegroep gevonden bij de eenenige tweelingen. Bij de organisatie van dit onderzoek en later bij de selectie van de ééneiigen moest de medewerking van velerlei instanties worden ingeroepen, o.a. voor het tweelingenonderzoek, om uit te maken of ze één- of twee-eig zijn en voor het bloedgroepenonderzoek van de tweelingen en hun ouders.

In maart vond een uitgebreid tandheelkundig onderzoek van de tweelingen plaats, waarna telkens één van de ééneiigen met tinfluoride werd behandeld en de andere op identieke wijze met een placebo. In september werd de lokale applicatie herhaald.

Bij deze wijze van doen zijn de beide groepen nog meer vergelijkbaar dan bij de andere methoden van selecteren, daar hier niet alleen de uitwendige, doch ook de genetische factoren van beide groepen zoveel mogelijk gelijk zijn.

Vergelijken wij de op drie verschillende manieren geformeerde controlegroepen met

elkaar dan blijkt de eerstbeschrevene, in het Tiel-Culemborg-experiment, een redelijke overeenstemming te hebben met de proefgroep (zelfde leeftijd, sexe, sociologische opbouw, samenstelling van het drinkwater). Bij de tweede, de internaatsbevolking, is de vergelijkbaarheid al veel groter, doordat ook de voeding geheel gelijk is aan die der proefgroep, terwijl bij de derde proefopstelling, de ééneïgige tweelingen, bovendien nog de erfactoren gelijk zijn.

Het Tiel-Culemborg-experiment geeft een inlichting van welke orde van grootte de verbeteringen kunnen zijn, die door de fluoridering over de gehele populatie kunnen worden verwacht. Er blijft echter altijd de mogelijkheid bestaan dat andere (onbekende) factoren in plaats van de fluoridering het verschil veroorzaakt hebben; dat is bij de beide andere experimenten vrijwel uitgesloten.

Het is echter duidelijk, dat hoe hoger de eisen zijn die men stelt wat betreft de vergelijkbaarheid van de proef- en controlegroepen, met des te geringere aantallen personen men in het algemeen genoeg kan (en moet) nemen.

ORGANISATIE VOOR TOEGEPAST NATUURWETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK
JAARVERSLAG 1957

De Redactie ontving een exemplaar van het 275 blz. tellende jaarverslag over 1957 van de Organisatie T.N.O., die in dat jaar haar zilveren jubileum heeft herdacht. Aan het Verslag wordt, ter wille van een goed begrip van haar veelzijdige werkzaamheid, het volgende ontleend.

Blijkens de mededelingen van de Centrale Organisatie omtrent de financiële uitkomsten, waren de resultaten bevredigend te achten; het batig saldo bedroeg 1,6 miljoen gulden als het rendement van betaalde opdrachten. Voor de Gezondheidsorganisatie is dat laatste echter niet het geval, waardoor zij in de ontplooiing van haar activiteit sterk wordt geremd. De gecombineerde balans sluit met een eindbedrag van *f* 19,6 miljoen, de gecombineerde winst- en verliesrekening in ontvangst en uitgaaf met een totaalbedrag van *f* 43,2 miljoen. De personele kosten voor salarissen, alsmede sociale lasten bedroegen tezamen ruim *f* 19 miljoen. Aan subsidies werd een bedrag van *f* 2,45 miljoen verstrekt, terwijl de opbrengst van de werkzaamheden *f* 10,35 miljoen beliep.

Naast de centrale organisatie omvat T.N.O. nog vier andere, n.l. de nijverheids-, de voedings-, de rijksverdedigings- en de gezondheidsorganisatie. Van de wetenschappelijke onderzoekingen in deze onderscheidene centra worden gedetailleerde mededelingen gedaan.

Voor ons van meer nabij liggend belang is uiteraard hetgeen in het verslag van de Gezondheidsorganisatie wordt medegedeeld. Deze werd pas in 1949 aan T.N.O. toegevoegd met als taak te „bevorderen dat het toegepast-natuurwetenschappelijk onderzoek op de doelmatigste wijze wordt dienstbaar gemaakt aan de volksgezondheid”. Volksgezondheid wordt daarbij gedefinieerd als de gezondheid van een volk, bepaald door het lichamenlijk en geestelijk welzijn der individuen, alsmede door hun welbevinden met betrekking tot omgeving en samenleving. Deze omschrijving houdt in, dat zowel de zorg voor de gezondheid van het individu in lichamenlijke en geestelijke zin als de maatschappelijke factoren, welke hierop van invloed zijn, tot het terrein van de volksgezondheidszorg behoren. Deze zorg kan aangrijpen op het individu, of wel op de gemeenschap of haar groeperingen. Het is dan ook te begrijpen, dat bij haar instelling met nadruk sociaal-geneeskundig onderzoek tot haar werkgebied wordt gerekend.

Ook in het afgelopen jaar deed zich sterk de omstandigheid gevoelen, dat de aanpak van medisch spoorwerk hoe langer hoe meer niet door medici alleen kan worden bewerkstelligd, maar dat samenwerking met andere specialismen op het natuurwetenschappelijk vlak geboden is, terwijl ook het statistisch facet in geen onderzoek van enige omvang gemist kan worden.

In 1957 werden 15 nieuwe onderzoeken aangevangen en 8 afgesloten. Het aantal onderzoeken bij anderen met subsidie van de Gezondheidsorganisatie bedroeg 14. Aan de gang waren 30 eigen onderzoeken en 21 bij anderen met financiële steun van T.N.O.

Onder het aan de gang zijnde spoorwerk behoort ook dat inzake de fluoridering van drinkwater in verband met tandcariës, waarbij coll. O. BACKER DIRKS de leiding heeft en Prof. Dr. K. C. WINKLER als adviseur is ingeschakeld. Een aan het Verslag ontleende mededeling met betrekking tot het Tiel-Culemborg-experiment is elders in dit nummer opgenomen.

Voor mededelingen omtrent de andere in gang zijnde medische en verdere onderzoeken moge naar het Verslag worden verwezen. B.

CURSUS ORTHODONTIE VOOR ALGEMEEN PRACTICI RIJKS UNIVERSITEIT TE GRONINGEN

Na overleg met Prof. BROEKMAN te Utrecht zal dit jaar in de polikliniek voor orthodontie van de Rijks Universiteit te Groningen een z.g. „post-graduate course” worden gegeven van donderdag 11 juni 10.30 uur tot zaterdag 13 juni 12 uur.

De cursus is uitsluitend bedoeld voor algemeen practici. Daar het uit de aard der zaak niet mogelijk is in twee en halve dag de gehele orthodontie in colleges en demonstraties te behandelen, zal het onderwerp in hoofdzaak de compressie anomalieën (o.a. de Klasse II afd. 1 Angle) betreffen.

Aan de hand van patiëntenmateriaal, apparatuur, modelanalyses enz. zal een en ander uitvoerig worden uiteengezet, terwijl tevens een permanente tentoonstelling zal worden ingericht.

Aan het einde van iedere dag ontvangen de cursisten de colleges in stencilvorm.

In verband met de organisatie zal de inschrijving sluiten op 1 april a.s. en moet het aantal deelnemers beperkt worden tot maximaal 40.

Het cursusgeld bedraagt f 30,—. De deelnemers krijgen nog nader bericht op welke rekening dit bedrag gestort moet worden. De inschrijvingen zullen in volgorde van binnenkomst worden behandeld.

Zo spoedig mogelijk ontvangen de inschrijvers bericht van deelname. Een volledig uitgewerkt programma zal hun dan worden toegezonden.

Aanvragen voor inschrijving uitsluitend schriftelijk te richten aan: Polikliniek voor orthodontie der Rijks Universiteit, Anthonius Deusinglaan 1, Groningen.

De Hoogleraar
K. G. BIJSTRA

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR SOCIALE TANDHEELKUNDE

De jaarlijkse algemene ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging voor Sociale Tandheelkunde zal worden gehouden op zaterdag 28 februari 1959 te Arnhem, in het Huis der Provincie.

Het openbaar gedeelte van de vergadering vangt aan om 14.30 uur.

In deze bijeenkomst zal een inleiding worden gehouden over het onderwerp „De educatieve zijde van de schooltandverzorging” door de Heer O. BACKER DIRKS, tandarts, wetenschappelijk ambtenaar aan de Rijksuniversiteit te Utrecht.

Belangstellenden kunnen zich, ter verkrijging van een uitnodiging voor het openbaar gedeelte van deze vergadering, wenden tot het Bureau van de Nederlandse Vereniging voor Sociale Tandheelkunde, Frederiksplein 42, Amsterdam, telefoon 020-36197.

De uitgeverij van dit tijdschrift, het Dental Depot G. J. & D. Tholen te Utrecht, dat vorig jaar 60 jaar bestond, heeft de feestelijke herdenking in 1958 door sterfgeval moeten uitstellen. Op 17 januari j.l. heeft men echter in eigen kring aan alle geëmployeerden in den lande een zeer geslaagde feestavond aangeboden.

BUITENLAND

ENGELAND

In 1859, dus honderd jaar geleden, werd bij „Royal Charter” geboren de „licence in dental surgery”. De faculty of dental surgery van de Royal College of Surgeons of England zal dit feit feestelijk herdenken op woensdag, donderdag en vrijdag 22, 23 en 24 juli a.s. De bijeenkomst zal bestaan uit een receptie op 22 juli, een historische tentoonstelling, te openen op 23 juli, wetenschappelijke demonstraties, voordrachten en feestmaaltijd. Een en ander zal plaats hebben in het gebouw van de Royal College of Surgeons, behalve een slot-receptie door de University of London in het Senate House. De feestcommissie staat onder leiding van G. H. LEATHERMAN.

Door de Society of Medical Officers of Health is een studiegroep voor de fluoridatie ingesteld; het doel is het verzamelen, catalogiseren en verspreiden van alle aspecten van het fluoridatieprobleem. Secretaris is Mr. JEFFREY FLETCHER.

FRANKRIJK

Het 16e Congrès Français de Stomatologie zal plaats hebben van 5-10 oktober te Parijs. Punten voor behandeling zullen zijn:

1. Schedelverwondingen in verband met verkeersongelukken.
2. Allergie in de stomatologie.
3. De beethoogte.
4. Traumata van de snijtanden.

Inlichtingen Dr. F. BATAILLE, 43 Rue de la Chaussée d'Antin, Paris 9ième.

IERLAND

Wij kregen dezer dagen het volgende briefje uit Ballymena, Noord-Ierland:

I am a young Irish Lady Dentist, who would like to learn some Dutch by spending a month or two with a family in Holland this summer. In exchange